

[Brøndsted.]

spaltning, men vi vil gå med til, at vi efter 5 års arbejde vurderer, hvad der kan gøres anderledes, og hvad der kan gøres bedre.

Elmholt (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Erik Hansen, er forhindret i at være til stede, skal jeg fremkomme med vore principielle synspunkter med hensyn til de fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Vi ønsker principielt at fastholde aftalen og loven fra juni 1968. Betingelsen var dengang, da man vedtog de højere satser for arbejdsløshedsdagpenge, at anvisning overgik til offentlig myndighed, og vi finder ikke, at de erfaringer, man har gjort i de forløbne år, opfordrer til en ændring af denne principbeslutning.

Men ligesom andre talere vil jeg 'også gerne føje til, når dette er fremhævet, at alt har vel heller ikke på dette område fundet sin endelige form. En justering hen ad vejen vil det være rimeligt skal finde sted, og jeg skal heller ikke bestride, at der kan findes tilfælde, hvor der burde liberaliseres. Derfor må vi afvise de to forslag principielt, men er parat til at se på enkeltheder i de fremsatte forslag.

Først og fremmest må vi se, om det vil være muligt at rationalisere inden for arbejdsformidlingen, om der kan spares blanketter, om vi kan formindske brugen af skemaer, om vi kan spare på behovet for arbejdskraft. Vi vil stærkt fremhæve, at sådan en rationalisering også skal indebære en reel besparelse. Det er ikke et ønske om større kontorer, det er et ønske om, at vi udfører de samme opgaver med mindre ressourceforbrug. Derfor har det glædet mig, at ministeren har givet tilsagn om, at man vil se på samarbejdsproblemerne og andre problemer under udvalgsarbejdet. Det er jo ganske naturligt, at det bliver i arbejdsmarkedsudvalget, dette samarbejde skal foregå.

Jeg vil slutte med at spørge ministeren, hvor langt man er kommet med strukturrationaliseringen. Jeg har forstået det sådan, at man skulle nå til, at der skulle være ét hovedkontor i hvert amt inden for arbejdsformidlingen, og at man skulle kunne nå dette inden kommunalvalget i 1974. Jeg vil gerne høre, hvor langt er man kommet i

dette arbejde, og hvilke planer man har for dets videreførelse.

Også det radikale venstre vil meget gerne medvirke til at se på de mange problemer, der har meldt sig på dette område i de fem år, der er gået siden loven blev vedtaget, også som led i den almindelige politik, som folketinget arbejder med, hvor man prøver på at rationalisere og mindske ressourceforbruget. Denne hovedbetragtning må også gælde inden for det område, vi behandler her i dag.

Simonsen (KF):

Forslaget om at føre arbejdsformidlingen tilbage til fagbevægelsen er efterhånden en god gammel kending i denne sal. Vi plejer at have en debat herom en gang i hver folketingssamling. Der er bare den forskel i forhold til tidligere år, at nu er det to partier, der fremsætter forslag. Det bliver det faktisk ikke rigtigere af. Jeg skal ikke bruge tid på at udrede forskellen mellem de to forslag, det har de to partier måske tilstrækkeligt besvær med selv, men jeg vil til gengæld gerne takke arbejdsministeren for en meget grundig redegørelse for baggrunden for arbejdsformidlingen og for det system, vi har i dag. Netop fordi der på en så, lad mig have lov til at sige forenklet facon bliver ført en argumentation imod den arbejdsformidling, som er opbygget, synes jeg, der er behov for at få hele den saglige baggrund trukket op.

Der er to ting, der for mig er afgørende omkring arbejdsformidlingen. Det ene er dette, at man ligesom forfalder til at tro, at man kan spare de 88 mill. kr. ved at flytte arbejdsformidlingen over til fagbevægelsen, som hr. Bay og andre har været inde på. Det kan man jo ikke, for langt de fleste af opgaverne er andre opgaver end dette at formidle. Jeg ved ikke, om forslagsstillerne og hr. Bay f. eks, har forestillet sig, at fagbevægelsen nu skulle overtage formidlingen uden nogen kompensation fra det offentlige. Jeg er helt overbevist om, at hvis der skulle blive et flertal engang i dette folketing for at føre arbejdsformidlingen tilbage, så vil der få dage efter ligge et krav fra fagbevægelsen om, at nu skal den have administrationshonorar for at udføre den opgave, som staten tidligere har udført. Der er intet at spare på dette område.